

A Kúria

mint másodfokú bíróság

végzése

Az ügy száma: Kpkf.III.39.173/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Suba Ildikó bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Tóth T. Zsolt Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző ügyvéd: dr. Tóth T. Zsolt)

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: Dr. Tóth Bernadett kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben indult közigazgatási jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes 7. sorszám alatt

A fellebbezéssel támadott határozat kelte és száma: Fővárosi Törvényszék 2021. december 7-én hozott 12.K.706.201/2021/6. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A végzés ellen nincs helye jogorvoslatnak.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a 2021. július 1-jén hozott határozatában a vietnámi állampolgár felperes munkavállalás céljából benyújtott tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmét elutasította. Az indokolásban egyebek mellett megállapította, hogy a felperes magyarországi szálláshelye nem igazolt.

[2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2021. szeptember 6-án kelt 106-T-17256/5/2021. számú határozatában az elsőfokú határozatot – az indokolási rész kiegészítésével – helybenhagyta. Az indokolásban többek között kifejtette, hogy a felperes magyarországi beutazási és tartózkodási célja nem került elfogadásra, így Magyarországon jogszerűen nem végezhet munkát, ezért a külföldi a foglalkoztatója által biztosított magyarországi szálláshelyet munkaviszony hiányában nem használhatja. A felperes igazolt magyarországi szálláshellyel nem rendelkezik.

[3] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatával szemben.

[4] Az alperes védiratában kérte kötelezni a felperest 70.000.- forint értékű biztosíték nyújtására azzal, hogy amennyiben a felperes ezen kötelezettségének a bíróság által meghatározott időpontig nem tesz eleget, kérte a per megszüntetését.

[5] A törvényszék a 3. alszámú végzésében felhívta a felperest a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 595. § (1) bekezdése alapján 70.000.- forint összegű perköltség letétbe helyezésére azzal, hogy ellenkező esetben az eljárást a bíróság megszünteti.

[6] A felperes 5. alszámú iratában úgy nyilatkozott, hogy a Magyarország és a Vietnámi Szocialista Köztársaság között a polgári ügyekben nyújtandó kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2018. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Megállapodás) 18. cikkére figyelemmel a Pp. 595. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt mentességi ok áll fenn, ezért perköltség-biztosíték megfizetésére nem köteles.

Az elsőfokú bíróság végzése

[7] A törvényszék végzésével az eljárást megszüntette.

[8] Az indokolásban hangsúlyozta, a Megállapodás hatálya a polgári ügyekben – az 1. cikk 2. pontjára tekintettel kizárólag a polgári (polgári, házasságra vonatkozó, családjogi,

üzleti, kereskedelmi és munkajogi) perekben – biztosít perköltség-biztosíték alól mentességet, az a közigazgatási perekre nem terjed ki. Ezért a felperes által hivatkozott, a Pp. 595. § (1) bekezdés a) pontjában megjelölt mentesség nem áll fenn.

[9] A felperes a perköltség-biztosíték adására kötelező 3. alszámú végzésben foglalt határidőben, de azt követően sem helyezte letétbe a biztosítékot, erre tekintettel a törvényszék az eljárást a Kp. 81. § (1) bekezdés h) pontjára alapítottnan megszüntette.

A fellebbezés és észrevétel

[10] A törvényszék végzésével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság az eljárás érdemi lefolytatására kötelezése iránt.

[11] Érvelése szerint a Megállapodás 18. cikkének megfelelően a Pp. 595. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt mentességi ok fennáll, így a perköltség-biztosíték megfizetésére való kötelezése ellentétes a jogszabályokkal.

[12] Az alperesi határozattal benyújtott keresete folytán indult eljárás polgári peres eljárás, és így a polgári peres eljárások szabályai szerint van folyamatban, mert a Kp. háttérjogszabálya a Pp. A Megállapodás nem tudta követni a bekövetkezett változásokat és a polgári jogi eljárások leple alatt kívánta szabályozni a közigazgatási jogi eljárásokat is.

[13] A perköltség-biztosíték intézményét a Pp. szabályozza, így nem érthető az a hivatkozás, mely szerint a perköltség-biztosíték jelen esetben nem polgári, hanem közigazgatási ügyre vonatkozik.

[14] Az elsőfokú bíróság végzése sérti a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 595. § (1) bekezdés a) pontját.

[15] Az alperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A fellebbezés alapos.

[17] A Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróság a végzést csak a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül.

[18] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan megállapított tényállásból nem helytálló jogi következtetést vont le.

[19] A Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 595. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az a felperes, akinek lakóhelye, székhelye vagy szokásos tartózkodási helye nem az Európai Unió tagállamában, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban, valamint nemzetközi szerződés alapján velük egy tekintet alá eső államban van, az alperes kérelmére, az alperes perköltsége fedezése céljából biztosítékot köteles adni, kivéve, ha a magyar állam által kötött nemzetközi megállapodás másként rendelkezik. Az 595. § (3) bekezdése kimondja, hogy az alperes – főszabály szerint – a biztosíték adása iránti kérelmet az írásbeli ellenkérelmében terjesztheti elő. Az 595. § (5) bekezdés első mondata rögzíti, ha a bíróság a kérelemnek helyt ad, meghatározza a biztosíték összegét, és megfelelő határidő tűzésével arra hívja fel a felperest, hogy a meghatározott összeget a bíróságnál helyezze letétbe.

[20] A Kp. 81. § (1) bekezdés h) pontja alapján a bíróság az eljárást bármely szakaszában megszünteti, ha a bíróság az alperes kérelmére a külföldi felperest a perrel felmerülő költségek fedezése végett biztosítékadásra kötelezte, de a felperes a kitűzött, illetve meghosszabbított határidő alatt vagy legkésőbb az annak lejártát közvetlenül követő tárgyalás berekesztéséig biztosítékot nem adott.

[21] A felek által nem vitatottan a felperes Vietnámban él, amely állam nem tartozik a Pp. 595. § (1) bekezdésében rögzített államok közé, így főszabály szerint – egyéb feltételek fennállása esetén – perköltség-biztosítékot köteles adni. A kivételeket a Pp. 595. § a-c) pontjai tartalmazzák.

[22] A felperes érvelése szerint a Megállapodás olyan a magyar állam által kötött nemzetközi megállapodásnak minősül, amely a perbeli esetben is alkalmazandó, az a Pp. 595. § (1) bekezdés a) pontjának hatálya alá tartozik és ezért nincs a felperesnek perköltség-biztosíték adási kötelezettsége. A Kúriának abban kellett döntenie, hogy a jelen közigazgatási perre irányadó-e a Megállapodás avagy nem.

[23] A Megállapodás 18. cikke értelmében az egyik Szerződő Fél állampolgára, aki a Szerződő Felek egyikének a területén lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkezik, a másik Szerződő Fél területén nem kötelezhető perköltségbiztosíték vagy bármely más biztosíték letételére azért, mert külföldi, vagy, mert nincs lakóhelye, tartózkodási helye annak a Szerződő Félnek a területén, amelynek hatósága előtt fellép.

[24] A Megállapodás hatályát annak 1. cikke rendezi. Az 1. cikk 1. pontjának megfelelően a Megállapodás a polgári ügyekre vonatkozik.

[25] Az 1. cikk 2. pontja értelmében a Megállapodás alkalmazásában a „polgári” kifejezés magába foglalja a polgári, a házasságra vonatkozó és családjogi, üzleti, kereskedelmi és munkajogi ügyeket. Az 1. cikk 3. pontja szerint eltérő rendelkezés hiányában e Megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóságok” kifejezés mindazon

bíróságokat és más hatóságokat jelenti, amelyek az érintett Szerződő Fél joga szerint polgári ügyekben hatáskörrel rendelkeznek.

[26] A Kp. 1. § (1) bekezdése kimondja, e törvényt kell alkalmazni a közigazgatási jogviták elbírálása iránti közigazgatási perben és az egyéb közigazgatási bírósági eljárásban.

[27] A Kúria hangsúlyozza, jelen per közigazgatási jogvita elbírálása iránt folyó közigazgatási pernek minősül, amely nem tekinthető polgári peres eljárásnak akkor sem, ha a Kp. 6. §-a Pp. szabályait rendeli mögöttesen alkalmazni, ha ezt a Kp. kifejezetten előírja.

[28] Ugyanakkor a perköltség-biztosíték intézményét a Kp. nem szabályozza, közigazgatási perekben az erre vonatkozó szabályokat a Kp. 35. § (1) bekezdésének felhatalmazására alapítottan a Pp. 595. § és 596. §-ai határozzák meg.

[29] A fellebbviteli bíróság rámutat, mivel a perköltség-biztosíték közigazgatási perben irányadó szabályait a Pp. rögzíti, így a felperest mint vietnámi állampolgárt a Megállapodás 18. cikkére figyelemmel megilleti a közigazgatási perben a perköltségbiztosíték alóli mentesség.

[30] Az elsőfokú bíróság a fentiekre tekintettel jogszerűtlenül kötelezte a felperest perköltség- biztosíték adására. Ebből következően szintén nem jogszerű a per Kp. 81. § (1) bekezdés h) pontjára alapított megszüntetése.

[31] A Kúria a Kp. 114. § (4) bekezdését alkalmazva az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

Az új eljárás során a törvényszék köteles a keresetet érdemben elbírálni.

A döntés elvi tartalma

[32] *A Megállapodás a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 595. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, a magyar állam által kötött nemzetközi megállapodásnak minősül, amely a perköltség-biztosíték tekintetében a közigazgatási perekben is alkalmazandó.*

Záró rész

[33] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[34] Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett, így részére fellebbezési költség nem jár.

[35] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény *57. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel tárgyi illetékmentes.

[36] A végzés elleni fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. március 2.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró; Dr. Suba Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő